

مسجد و مدرسه همیشه در کنار هم اند

مسجد قدیمی صاحب الزمان (عج) سه طبقه دارد که حالا به طور کامل در اختیار دانش آموزان سه پایه دوره متوسطه اول قرار گرفته است تا بتوانند مانند مدرسه، کلاس هایشان را برگزار کنند. بشیر حکم آبادی، مدیر مدرسه دولتی شهید محمد جمال فریدزاده در خیابان آیت... بهجت، می گوید: مادر طرح، همراهی مسجد و مدرسه، که از قبل داشتیم، با مسئولان پایگاه بسیج شهید عسکری در این مسجد هماهنگ بودیم. وقتی دیدیم بچه ها برای حضور در کلاس های مجازی مشکل دارند، تصمیم گرفتیم به طور کامل آموزش ها را شروع کنیم و فقط به رفع اشکال بسنده نکنیم. در پنج روز هفته، از ساعت ۱۳:۳۰ تا ۱۷:۱۵ مانند زمان مدرسه، چهار کلاس درسی برگزار می کنیم. هر چند هیچ اجباری در کار نیست، استقبال از آن خیلی خوب است. به مسئولان پایگاه بسیج مسجد گفتیم که می خواهیم کلاس ها را به این مسجد بیاوریم. استقبال کردند و اصلاح هزینه نزدند. هر چند خودمان در حد مصرف برق و آب، مبلغی را به مسجد هدیه خواهیم کرد. حکم آبادی که ۳۴ سال از خدمتش می گذرد، با آرامشی که در گذر زمان و با تجربه به دست آورده است، می گوید: دیپلماسی و مردم حاضر در خیابان کار خودشان را می کنند و در میدان علم و دانش هم ما باید ثابت قدم باشیم. وقتی کلاس ها شروع شد، چند نفر از اهالی آمدند و گفتند مدرسه بچه های ما این امکان را ندارد و ما هم اعلام کردیم که مهمان قبول می کنیم؛ زیرا هدف یادگیری همه دانش آموزان است.

دانش آموزان مدرسه شهید فرید جمال زاده
با غیرحضور شدن مدارس
مهمان مسجد صاحب الزمان (عج) شدند

علم و دانش تعطیلی ندارد

نجمه موسوی ادو چرخه های جلودر مسجد صاحب الزمان (عج) محله بالاخیابان و هیاهوی رفت و آمد بچه ها، در خیابان هاتف، حال و هوای متفاوتی ایجاد کرده است. با اینکه شب هادر این خیابان تجمع اهالی جای سوزن انداختن نمی گذارد. فاصله اذان ظهر تا اذان مغرب معمولاً خبری از شلوغی نبود و این رفت و آمد هم مربوط به همین دو سه هفته گذشته است. روزهای پایانی سال تحصیلی طرحی با عنوان «مدرسه در مسجد» اجرا و کلاس های رفع اشکال در مساجد تشکیل می شود. اما مدیر مدرسه «شهید فرید جمال زاده» برنامه ای دیگر برای دانش آموزانش تدارک دیده است و هر روز هفته و در ساعات مشخص، همه کلاس هادر مسجد برقرار است. نکته جالب توجه این است که در این کلاس ها غیر از دانش آموزان دبیرستانی دوره اول مدرسه شهید جمال زاده، دانش آموزانی هم به عنوان مهمان حضور دارند تا آموزش های این فضا بهره مند شوند.

قدر کلاس ها را بیشتر می دانیم

کلاس هفتمی هادر طبقه وسط هستند؛ فضایی بزرگ و باز با نور کافی. دبیر زبان انگلیسی، حسن سازوار، مشغول تدریس است و بچه ها با دقت به درس گوش می دهند. این سکوت برای بچه های کلاس هفتمی جای تعجب دارد. امیررضا اعتمادی که با سرعت در حال یادداشت برداری است، در حالی که نگاهش هنوز به تخته است، می گوید: از وقتی کلاس ها مجازی شد، بیشتر قدر حضور معلم را می دانیم، به ویژه درسی مانند زبان که باید در کلاس مکالمه کنیم تا مشکلاتمان را متوجه شویم.

معلم تا کید می کند که بچه ها قبل از حضور در کلاس باید درس را مرور کنند تا مفهوم را بهتر متوجه شوند. سازوار که از الهیه تادریادل را به خاطر بچه ها طمی می کند، می گوید: با وجود مشکلاتی که پیش آمد، همه باید دست به دست هم بدیم تا امسال را بگذرانیم و بچه ها بتوانند در شان را یاد بگیرند. بعضی از این بچه ها چند اتوبوس عوض می کنند تا به کلاس برسند؛ حالا بهتر قدر آموزش های حضوری را می دانند.

هر چند همه بچه ها هم کلاسی نیستند، هم مدرسه ای هستند و یکدیگر را می شناسند اما چند نفری آرام در گوشه ای نشسته اند و به نظرمی رسد با بقیه هم صحبت نیستند، مانند امیرعلی چویدار که از مدرسه دیگری آمده است. امیرعلی می گوید: مدرسه ام دور است و کلاس حضوری برگزار نکرده اند، اما مغازه پدرم کنار مسجد است و وقتی دید اینجا مدرسه شده است، به من گفت با مدیر صحبت کرده است و گفته اند همه می توانند از این کلاس ها استفاده کنند.

کار و درس را توأمان داریم

کلاس هشتمی هادر طبقه بالای مسجد هستند. هر چند گرمای هوا کمی آزار دهنده است، بچه ها با دقت به حرف های معلم علوم گوش می دهند. شاید

چون غیر از گرفتن نمره بهتر، درس علوم روزمره و کسب و کارشان هم به آن ها کمک می کند. علیرضا محمد خواه که در مغازه تعمیرات لوازم خانگی پدرش کار می کند، می گوید: خیلی از مادر کنار درس خواندن کار هم می کنیم و یاد گرفتن درس علوم در کار به ما کمک می کند. وقتی صحبت از کار می شود، صدای بچه های یکی به گوش می رسد: کیف دوزی، المنت سازی، مکانیکی، تعویض روغنی و... مصطفی مطلبی می گوید: ما از صبح سر کار هستیم و کلاس های مجازی را هم در مغازه گوش می کنیم. شب هم می رویم سر کار؛ این وسط زمان استراحتمان را علی محمد خواه دست بلند می کند و می گوید: کلاس های آقای حیدری آن قدر خوب است که پسر خاله ام هم با من می آید.

شهاب حیدری، معلم جوانی که با موتور، خود را به هاتف می رساند تا عقب ماندن بچه هادر درس علوم جبران شود، می گوید: وظیفه معلمی ماست که هر جالزم باشد، حضور داشته باشیم اما این بچه ها لطف می کنند که می آیند و می خواهند یاد بگیرند. این کلاس ها اجباری نیست و حیدری که با دانش آموزانش رفاقت دارد و همین اخلاق خوب تعداد زیادی از بچه ها را به کلاس او کشانده است، به نکته جالبی اشاره می کند و می گوید: خیلی از این بچه هادر ساعت های استراحت و بین کارشان می آیند اما تعدادی از دانش آموزانم اصلاً نمی توانند در کلاس ها حاضر شوند؛ برای آن هادر روزهای تعطیل کلاس فشرده می گذاریم.

ماسخت تر از این روزها تجربه کرده ایم

کلاس نهمی هادر نیمه پایینی هستند. تعدادشان زیاد نیست اما همین ها که آمده اند، حسابی معلم را به چالش می کشند. عباس ژرژه از سه راه دانش در خیابان توس به مسجد می آید و محمد طاهر جعی بین دو شیفت کاری اش در کیف فروشی، خودش را به کلاس می رساند. این بچه ها مدام سؤال دارند؛ چون می دانند نه اجبار خانواده و نه حضور و غیاب مدرسه در کار است، فقط فرصتی ایجاد شده که باید غنیمت شمرده شود. محمد طاهمی می گوید: معلم تمام تلاشش را می کند که مادر کلاس مجازی درس را متوجه شویم. ولی برای برخی مفاهیم به کلاس حضوری نیاز است. امیرعلی حاجیان که از فعالان بسیج مسجد است، می گوید: پایگاه مسجد ما همیشه برای کارهای فرهنگی و اجتماعی آماده است. من مسئول رسانه بسیج هستم و این کلاس ها را به دیگران اطلاع رسانی کرده ام. معلم ادبیات با آرمش می گوید: ما این روزها در دوران کرونا تجربه کرده ایم

و خوب می دانیم چطور درس ها را مدیریت کنیم. علی جعفرزاده شعری که انسان را به صبر دعوت می کند، می خواند و ادامه می دهد: به دلیل کندی سرعت اینترنت بچه ها نمی توانند در کلاس «شاد» بهره لازم را ببرند. ماهم غیر از کلاس حضوری، فیلم های لازم را تهیه می کنیم و برای شان می فرستیم تا آن هایی که فرصت حضور ندارند، درس را متوجه شوند. با همبستگی ان شاء... این روزها به خوبی و خیر می گذرد. محمد فرمند، معاون آموزشی مدرسه، تمام مدت در حیاط و بیرون مسجد راه می رود و رفت و آمد و نظم دانش آموزان را کنترل می کند. با اینکه قرار است سخت گیری در کار نباشد، اجازه نمی دهد فضای آموزشی از نظم خارج شود و با زبان پدران به بچه ها صحبت می کند. فرهمندی می گوید: همکاران ما صبح موظف به همکاری هستند، اما بعد از ظهر بدون دریافت هزینه حضور پیدا می کنند. حتی در روزهای تعطیل برای بچه هایی که آزمون تیزهوشان دارند، کلاس های فوق برنامه را برگزار می کنیم. ما همه باید پای کار باشیم تا این روزها بگذرد و بچه ها بداند این همبستگی نتیجه خوبی دارد.

